

T Á J É K O Z T A T Á S

az Országgyűlés
Külügyi Bizottsága számára

a szigetközi kárenyhítés egyes kérdéseiről

Budapest, 1993. szeptember

T Á J É K O Z T A T Á S

az Országgyűlés
Dunai vízlépcsőrendszer kérdéseivel foglalkozó
Ideiglenes bizottsága számára

a szigetközi kárenyhítés egyes kérdéseiről

I.

A Duna elterelése utáni károk

A cseh-szlovák fél 1992. október 25-én megkezdte, és két nap alatt végrehajtotta a Duna elzárását az 1852,7 folyamkilométer szelvényben. Ezzel a folyamat és a nemzetközi hajózó útvonalat mintegy 42 kilométer hosszúságban eltérítette az eddigi - határvonalat is jelentő - közös mederből, és megkezdte a bősi erőmű működtetését. 1992. október 27-én az ún. londoni jegyzőkönyvben a cseh-szlovák kormány vállalta, hogy a Duna vízének legalább 95 %-át még a határszelvény előtt visszavezeti a közös mederbe, ígéretét azonban nem tartotta be. Az elterelés másnapján egyébként - előre nem látott geológiai körülmények miatt - használhatatlanná vált a vízáradási célból épített zsilip. A folyam elterelése óta a korábbi vízmennyiségnek csak 10-15 %-át engedik az eltereléssel érintett szakaszra.

A Duna elterelését követően a főmeder kb. 35 km-es szakaszán a folyó vízszintje 1,5 méterrel az eddig észlelt legkisebb alá szállt. Ennek következtében a főmedri víztükörszélesség közel kétharmadára csökkent, a főmedret kísérő mellékágakból a víz eltávozott, és a Szigetköz Dunakiliti-Ásványráró közötti részén a talajvíz szintje lecsökkent. A talajvízszint változásának mértéke az elterelés előtti kisvízes időszakhoz képest a Mosoni-Duna menti kb. 0-10 cm emelkedéstől a Duna menti 150 cm-es süllyedésig terjedő értékekkel jellemezhető. A talajvízszint csökkenésén kívül számos egyéb azonnali negatív következménye is volt az elterelésnek, például intenzív és a korábbiaktól eltérő jellegű erózió és szedimentáció a mederben, a határfolyó jellegének megváltozása. A mellékletként csatolt légifelvétel mutatja a Duna és a hullámtér vízállapotát 1993. áprilisában.

A mellékágak vízi élővilágának jelentős része néhány nap alatt elpusztult. Az ártéri ligeterdők és az itteni értékes életközösségek veszélyeztetett helyzetbe kerültek, mert a Duna vízutánpótló hatása nagyságrenddel csökkent. A talajvíz áramlásának iránya jelentősen megváltozott. A korábbi ÉÉNy-DDK irányú, állandó dunai táplálás melletti szivárgást felváltotta a Dunával párhuzamos, ÉNY-DK irányú szivárgás. A talajvíztest és a Duna korábbi kapcsolata alapvetően megváltozott, a szivárgó vizek forrása azóta nagyrészt a dunacsúnyi tározótó.

Az eltereléssel érintett térség édesvízkészleteit mennyiségi csökkenés és minőségi romlás fenyegeti. Ez utóbbi folyamat megindult, kiteljesedése éveket vesz igénybe. Jelenleg szignifikáns minőségváltozások még nem mutathatók ki.

II.

A károk mérséklése érdekében hozott kormányzati intézkedések

1992. november 5-én a Kormány - a nemzetközi tárgyalásokon kialakított hivatalos álláspontjának fenntartása mellett - a Duna egyoldalú elterelésével érintett térség kárainak csökkentése érdekében határozatot hozott. Azonnali intézkedési terv készítéséről rendelkezett, egyúttal előírta az ebben meghatározott feladatok haladéktalan megkezdését. A kármérséklő intézkedések megtételéhez 100 millió forintot biztosított a központi költségvetés terhére. Az összeget a győri székhelyű köztársasági megbízott felhasználási és ellenőrzési körébe utalta. 1992. november 9-én a közlekedési, hírközlési és vízügyi miniszter intézkedési tervet adott közre, az ebben foglaltak végrehajtását a vízügyi tárca tájékoztatója mutatja be az 1. számú mellékletben.

A Szigetköz természetvédelmi, környezetvédelmi és területfejlesztési kérdéseiről szóló, 69/1992. számú OGY határozat végrehajtásáról a Kormány 1993. január 14-én hozott határozatot. Az ebben meghatározott, fejlesztési koncepció kidolgozásával összefüggő feladatok - figyelemmel a szükséges megalapozó vizsgálatokra és tervezésre - teljesítésének határideje az 1993. év vége.

Az 1993. január 28-i kormányhatározat a Duna elterelése következtében szükségessé váló azonnali beavatkozásokról szól. Eszerint újabb, a dunakiliti duzzasztó részleges üzembehelyezése nélküli terveket kell készíteni a hullámtéri ágrendszer vízpótlásának megoldására. A kellő mélységű tervezés azonban ekkor még nem indult meg. Ez a határozat rendelkezik egyúttal a Duna vízhozamának megosztásáról folytatott nemzetközi tárgyalásokon a kompromisszum keresése során lehetséges minimumról: az Európai Közösségek szakértői által ajánlott kétharmad-egyharmad megosztásnál - mint ökológiai minimumnál - kedvezőtlenebbet a magyar fél nem fogadhat el.

A térség édesvízkészleteinek megóvása érdekében tehető legfontosabb lépés a víziközművek teljeskörű kiépítése. Ennek pénzügyi feltételeivel az 1993.

február 4-i kormányhatározat foglalkozott. Feladatként jelölte meg, hogy az érintett tárcák szakmailag segítsék az helyi önkormányzatok beruházásainak műszaki és gazdasági előkészítését a céltámogatási igénybejelentések határidőre történő benyújthatóságához. Előírta egyúttal, hogy a Vízügyi Alap és a Központi Környezetvédelmi Alap pályázati rendszerében prioritást kell biztosítani az önkormányzati saját erő kiegészítéséhez. Azóta a pályázatok lezárultak, az ún. folytatódó beruházások pénzügyi fedezete az 1993. évre biztosított. Az ún. induló beruházások költségeinek biztosítása az erre vonatkozó törvény meghozatala után lehetséges.

A szigetközi kármérséklés további feladatairól a Kormány március 11-én hozott határozata rendelkezett. Az állami költségvetés terhére a hullámtéri munkákhoz a még szükséges 27 millió forintot, a szükségintézkedések hatásainak nyomonkövetésére telepítendő mérő-megfigyelő rendszer költségeinek egy részére pedig 16 millió forintot biztosított. A határozat szerint a Duna-víz bevezetésének a dunakiliti duzzasztó részleges üzembehelyezése nélküli változataira terveket és értékelést kell készíttetni, ezt követően hozható döntés a vízátvétel módjáról.

1993. április 22-én a 3152/1993. számú Kormányhatározat a hullámtéri vízbevezetés módjáról rendelkezett. Eszerint az ágrendszerek vízellátását az 1843 folyamkilométerben létesítendő ideiglenes fenékgáttal, valamint a dunakiliti hajózsilip szegmenstábláinak szabályozásra való felhasználásával kell megvalósítani. Ehhez a feladathoz a korábban rendelkezésre bocsátott 127 millió forinton felül további 36 millió forintot kell a központi költségvetés terhére biztosítani. A határozattal kapcsolatban az Országgyűlés Dunai vízlépcsőrendszerrel foglalkozó ideiglenes bizottsága felvetette a korábbi országgyűlési döntésekkel való összhang kérdését. A Kormány május közepén tájékoztatót bocsátott az országgyűlési képviselők rendelkezésére a vízpótlás tervezett megoldásáról.

Az 1993. július 6-i 57/1993. számú OGY határozat felkérte a Kormányt, hogy a Duna elterelése következtében szükséges beavatkozásokra vonatkozó cselekvési programot és pénzügyi tervet döntésre terjessze az Országgyűlés elé.

Időközben az Országgyűlés Dunai vízlépcsővel foglalkozó ideiglenes bizottságának elnöke levélben fordult Antall József miniszterelnökhöz, kérve, hogy a Bizottság tevékenysége során nyert tapasztalatokat és információkat a Kormány használja fel döntéseinek meghozatalakor. Erre is figyelemmel, valamint az 57/1993. OGY határozatra tekintettel, a Kormány 1993. július 22-i 3252/1993. számú határozatában azonnali hatállyal felfüggesztette a 3152/1993. határozatának 2. pontját a dunakiliti duzzasztó igénybevitelével történő vízbevezetésről.

III.

A Szigetközben végzett kárenyhítő beavatkozások

A 1992. november 5-i kormányhatározat nyomán megindult kárenyhítő tevékenység nagyrészt a szigetközi vízpótlás megoldását célozta. Ennek megvalósításához az Észak-Dunántúli Vízügyi Igazgatóság 1992. decemberére tervet dolgozott ki, az elterelés óta - az árvízi időszakokat kivéve - állandósult 300 m³/sec körüli dunai vízhozamra tekintettel. A terv két egymástól független műszaki feladat, az árvédelmi töltésen kívüli terület (az ún. mentett oldal), valamint a Duna és az árvédelmi töltés közé eső területrész (az ún. hullámtér) vízpótlását foglalta magába.

A hullámtéren végzendő beavatkozások is két egymástól elkülöníthető munkarészből állnak, egyrészt az ágrendszerben mederátvágásokat, zárásbontásokat, kotrásokat, az alsó ágvégek egy részének lezárását kell megvalósítani, másrészt meg kell oldani a Duna-víz bevezetését az ágrendszerbe. Ez utóbbi feladatot kivéve a szükséges építési munkák 1993. áprilisára elkészültek.

A mentett oldali építkezés két ütemben folyt, és 1993. márciusában befejeződött, a terv szerint szükséges 6-8 m³/sec hozam a mentett oldalon biztosított. Megjegyzendő, hogy ez szükségintézkedésként végrehajtott, felújítás jellegű beavatkozás-sorozat eredménye, hosszabb távú kiépítésének jelzett pénzigénye 250 millió Ft. Megoldatlan még a mentett oldalon a Szigetköz természetvédelmi szempontból egyik legértékesebb részének, az ún. lipóti morotvatónak vízzel történő ellátása. Ez a Dunából történő szivattyús vízkivétellel történhet, az ehhez idén szükséges mintegy 4 millió forint biztosítása kérdéses volt, végül a környezetvédelmi tárca biztosította. A vízpótlást a győri Vízügyi Igazgatóság szeptember elején fogja kezdeni.

Az eddigi műszaki beavatkozásokról a győri székhelyű köztársasági megbízott 2. számú mellékletként csatolt dokumentuma ad tájékoztatást.

Korábban végrehajtott intézkedések nyomán - amennyiben a szlovák fél betartja ezzel kapcsolatos ígéretét - megoldottnak tekinthető a Mosoni-Duna vízellátása, amely a Csúnyi-ágon és a szivárgócsatornán keresztül 18-20 m³/sec vízhozamot kap 1993. május közepe óta folyamatosan. Az elmúlt időszakban (a Duna elterelése előtti években) ennél jóval kedvezőtlenebb volt a Mosoni-Duna mintegy 31 km hosszú felső szakaszának helyzete, mivel az év nagy részében egyáltalán nem kapott dunai táplálást. (Folyamatos vízhozam-regisztrálás

eredmények nincsenek, azonban a tapasztalatok szerint többször is előfordult az elmúlt években, hogy a csehszlovák fél - bár a műszaki lehetőségek adottak voltak - nem teljesítette a vízmennyiség szolgáltatását.) Megjegyzendő, hogy az erről szóló kötelezettséget már az 1947. évi párizsi békeszerződés is rögzítette.

IV.

A hullámtéri vízpótlás problémái

A tavalyi év végén készült terv szerinti megoldás: Dunakiliti térségében, az 1843 fkm-ben fenékgát építése a Duna medrében, ami a dunakiliti duzzasztóra tereli a víz nagy részét, egy része (100 m³/sec körüli hozam) pedig a feljebb lévő mellékág-kiágazások zárásainak elbontása révén befolyik a mellékágrendszerbe. A bevezetett víz mennyisége a dunakiliti duzzasztó igénybevételével szabályozható.

A dunakiliti duzzasztó részleges üzembehelyezése, valamint a mintegy 10 km hosszúságú Duna-szakasz duzzasztása miatt a tervnek ezt a részét a szakértők vitatták, egyúttal hiányolták a hidrológiai, környezeti hatások vizsgálatát. Ugyanakkor sürgették alternatív, a dunakiliti duzzasztó igénybevétele nélküli vízbevezetési lehetőség terv szintű kidolgozását. Így foglalt állást a Kormány által felkért szakmai bizottság is 1993. januárjában.

A VITUKI elkészítette a vízbevezetés alternatív lehetőségeinek vázlat-terveit. A tanulmányban készült értékelések szerint a vízpótlás kevesebb víz bevezetésével is lehetséges. A terv a szükséges duzzasztáshoz a korábbi tervben szereplő dunakiliti fenékgát helyett más helyen épített, kisebb fenékgát vizsgálatára terjedt ki. A tervezők felhívták a figyelmet, hogy a hatásvizsgálatok némelyike, elsősorban a víz mellékágakban történő áramlása, a kolmatáció kérdése - a mederállapot ismeretének hiányosságai következtében - még további méréseket, értékeléseket igényel.

Az 1843 fkm-ben építendő fenékgát terveinek nyilvánossá válása után, a létesítésével kapcsolatos, Magyarországot sújtó nemzetközi jogi hátrányokat a szlovák fél is deklarálta. Ezzel kapcsolatban tanulságos egy 1993. februári szlovák parlamenti interpelláció során elhangzottakra kitérni. (Az interpelláló

képviselő nehezményezte, hogy az ideiglenes vízmegosztásról folyó tárgyalásokon a jól felkészült magyar szakértők 'maguk mellé állították az Európai Közösségek szakértőit'; sürgette, hogy szlovák részről is megfelelő szakemberek kerüljenek a tárgyalódelegációba.) A szlovák külügyminiszter válaszában elmondta, hogy az ideiglenes vízmegosztás kialakítása során két eltérő álláspont ütközött. Szlovák részről azt az álláspontot képviselték, hogy - az eltereléssel érintett szakaszon fenékgátak építésével - a korábbi dunai vízszint biztosítása elengedő a keletkezett környezeti problémák megoldásához a jelenlegi kis vízhozam esetén is. Ezért a folyószakasz belépcsőzését szorgalmazták és szorgalmazzák. A magyar és az EK szakértők szerint viszont megfelelő vízhozamot kell biztosítani, ami fenéklépcsőzés nélkül is megfelelő vízszinteket alakít ki. Ezért azután - figyelemmel az EK országainak környezetvédelmi normáira is - sem a magyar, sem az EK szakértők nem fogadták el a szlovák javaslatokat. A szlovák külügyminiszter szerint a fenéklépcsőzés tervének elfogadása a magyar fél számára egyébként azt is jelentené, hogy de facto elismerné a 'C' változat létjogosultságát, ami megnehezítené a nemzetközi bíróságon a magyar fél tárgyalási pozícióját.

A Magyar Országgyűlés Dunai vízlépcsőrendszer kérdéseivel foglalkozó ideiglenes bizottságának a szlovák partnerbizottsággal folytatott június 17-18-i tárgyalásán hasonlóan nyilatkozott a szlovák fél. A Dunán létesítendő fenékgáthoz fűződő szlovák érdekek miatt ennek saját költségen történő megépítését is felajánlották. Utaltak arra is, hogy ezzel a műszaki kompromisszummal elkerülhető lenne a hágai Nemzetközi Bíróság előtti eljárás.

A dunakiliti duzzasztó igénybevétele nélküli tervek közös jellemzője, hogy a dunakiliti tározó töltését kísérő szivárgócsatorna vizének három részre osztásával:

1. Mosoni-Duna,
2. mentett oldali csatorna,
3. hullámtéri főág

valósítja meg a vízpótlást. (A 3. számú mellékletként csatolt vázlat a szivárgócsatorna vizének jelenlegi, ideiglenes megosztását mutatja.) Ehhez azonban feltehetően a szivárgócsatorna hozamának növelése szükséges. A hozam növelésének több lehetséges módja van, ezek közül a Dunán az 1849 folyamkilométer térségében megvalósítható fenékgát vázlattervei elkészültek. A szivárgócsatorna igénybevétele más megoldásokra történő áttérést is lehetővé tesz a szlovák féllel történő esetleges megegyezés esetén, például a húsz kapus árapasztó egyetlen kapuján átvezetett vízzel - fenékgát nélkül - megoldható lenne a tervezett hullámtéri vízpótlás. Ugyanígy adottak a műszaki lehetőségek a

dunacsúnyi gáton a Mosoni-Duna vízellátására épített zsilipen keresztül a jelenlegi mennyiség kétszeresét kitevő hozam biztosításához.

A műszaki beavakozások megkezdése előtt azonban szükséges a vízpótlás mennyiségének meghatározása. A vízmennyiség két szám összege: az ágrendszerből a talajba beszivárgó mennyiség, valamint az ágrendszeren átfolyó mennyiség. Már korábban is végeztek vizsgálatokat a vízmennyiség meghatározására. A vízlépcsőrendszer tervezése során végzett modellkísérletek szerint például $35 \text{ m}^3/\text{sec}$ hozam szükséges a hullámtéri vízpótláshoz, ennek közel fele szivárog a talajba. A dunakiliti térségében létesítendő fenékküszöb tervei során $100 \text{ m}^3/\text{sec}$ hozammal számoltak, melyből minimálisan $35 \text{ m}^3/\text{sec}$ beszivárgására számítottak.

A példák is mutatják, hogy a rendszer bonyolultsága miatt az elszivárgás elméleti úton meghatározott értéke nagy hibával terhelt. Ugyanakkor viszont ettől függ a szükséges műszaki beavatkozás mértéke: kisebb beszivárgás esetén a térségben jelenleg is meglévő vizekből (akár fenékküszöbös duzzasztás nélkül is) megoldható a vízpótlás. Ezért a Duna elterelését követően a szakértők 'helyszíni kísérletet' sürgettek az elszivárgó mennyiség meghatározására. A szivárgócsatorna vizének megosztása révén a helyszíni kísérlet augusztus 9-én megkezdődött. A rendkívül bonyolult vízvezetési feladattal óhatatlanul együttjáró modellezési bizonytalanságok feloldása mellett, a kísérlet egyúttal azonnali vízpótlást is biztosít a hullámtéri ágrendszerben. A kísérlet előzetes eredményei szerint a beszivárgás az előzetes becsléseknél lényegesen kisebb, maximum $5\text{-}6 \text{ m}^3/\text{sec}$ a dunaremetei átvágásig.

A vízpótlás bármelyik változatának megvalósítása előtt ennek várható kedvező és kedvezőtlen hatásairól részletes információkkal kell ellátni a térség lakosságát. Világossá kell tenni, hogy a vízpótlás csupán kármérséklés, ami nem állítja helyre a korábbi, természetes állapotot. Tudatosítani kell, hogy kedvezőtlen hatások is lehetségesek, például a víz minőségének vonatkozásában. Ezek mértéke olyan nagy is lehet, ami a vízpótlás felfüggesztését eredményezheti. A talajvízszintre gyakorolt kedvező hatás várhatóan csak a kezdeti időszakban valósul meg, és térbeli kiterjedése is kérdéses. Később, a bizonyosan fokozódó kolmatáció miatt csak a mellékágak vízszintjének emelését valósítja majd meg. A talajvíztest megfelelő mennyiségű és minőségű utánpótlása csak a Duna kellő vízhozamának biztosításával oldható meg hosszabb távon. A most folyó helyszíni kísérletnek különös jelentőséget ad, hogy a vízpótlás talajvízszintre gyakorolt hatásának mértékére is reális becslést lehet majd adni.

V.

A Szigetközi kárenyhítő beavatkozások cselekvési programjának kialakítása előtt mérlegelendő főbb szempontok

1. A cselekvési program meghatározásához az alábbi nagy bizonytalanságot okozó tényezőket kell figyelembe venni:

- Az eltereléssel érintett Duna-szakasz vízhozamáról nincs megállapodás a magyar és a szlovák fél között, ezért ennek időbeli alakulása előre nem ismeretes, még rövid távon sem. Nem lehet tudni még azt sem, hogy egy esetleges nagyobb vízhozamból terelnek-e a közös szakaszba több vizet.
- Emiatt bármilyen műszaki beavatkozás megvalósíthatósága bizonytalan. Példaként hozható a hullámtér kísérleti feltöltése, ami a júliusi nagyobb vízhozamok magyar féllel előre nem közölt levezetése miatt többször szenvedett késedelmet (ugyanakkor a májusi nagyobb hozamokból nem adtak több vizet).
- Sem a 'C' változat további tervei és megvalósításuk időbeli ütemezése nem ismeretes, sem pedig a bősi erőmű jelenlegi működtetésének rendje. Példaként említhető az erőmű szakaszos működtetéséből adódó bizonytalan vízszintingadoztatás - és ennek talajvízszintre gyakorolt hatása - a Szigetköz alsó szakaszán.
- Ugyanígy nehezen prognosztizálható a vízmegosztás ügyében folyó nemzetközi tárgyalások időbeli alakulása.

2. A fenti, nagy bizonytalanságot okozó főbb tényezőkre tekintettel egyrészt jelenleg csak rövid távra lehet tervet készíteni, másrészt a terveknek kellően rugalmasnak kell lenniük, hogy váratlanul jelentkező új feltételek esetén módosíthatók legyenek. Azokat az intézkedéseket kell elsősorban megvalósítani, amelyek a szlovák féltől függetlenül végrehajthatók.

3. Fontos feladat az érintett lakosság hiteles és folyamatos tájékoztatása mind a károkról, mind a kárenyhítő intézkedések céljáról, várható hatásairól. Ezzel

kapcsolatban tudatosítani kell, hogy bármilyen kárenyhítő intézkedés csak rövid távra szólhat, és esetleges káros következményei miatt megszakítható. Azt is világossá kell tenni, hogy csak a Duna eredeti hozamának visszakerülésével lehet elkerülni a térség károsodását, így például az 'ökológiai minimumként' definiált kétharmad-egyharmad megosztás is csak néhány évre halasztja el a károk visszafordíthatatlanságának bekövetkezését. A felvilágosítás fontos eleme a más, hasonló létesítményeknél bekövetkezett hatások részletes ismertetése. Ezeken keresztül lehetne megértetni, hogy nem 'látványos' jelenségek várhatók, hanem lassan kiteljesedő és megakadályozhatatlan káros folyamatok. Ezek elkerülése nemzetközi tárgyalásoktól és a hágai per eredményétől várható.

Budapest, 1993. szeptember 2.

Összeállította: Hajósy Adrienne

" Szigetköz térségének ökológiai katasztrófa elhárítási, kármérséklési intézkedési javaslatok " c. intézkedési terv végrehajtásáról szóló tájékoztató.

ad 6.1

Az u.n. monitoring rendszer üzemeltetése KTM feladat, melyen belül megbízásból a felszínalatti méréseket az EDUVIZIG folyamatosan végezte. Ezekivül az ágazat vízrajzi tevékenysége keretében a felszíni vizek vízállás és vízhozam meghatározása, valamint a vízrajzi törzshálózat talajvízkútjainak szintmérése folyamatosan történik KHVM finanszírozásban.

ad 6.2

Az adatok gyűjtése és tárolása megfelelő adatbázist biztosít egy későbbi kárérvényesítéshez .

ad 6.3

A KHVM rendelkezésére az EDUVIZIG 1992 október 26-ka óta folyamatosan elsőfokú vízkárelhárítási készségben van, a szabályzatokban előírt ügyeleti és megfigyelő szolgálattal.

ad 6.4

Az e pontban foglaltak dr. Horváth József Köztársasági Megbízott kompetenciáját érintik. Ismereteink szerint a kárelhárítási beavatkozásokhoz szükséges intézkedések folyamatosan megtörténtek illetve történnek. Ennek eredményeképp elkészültek a hullámtéri vízpótlórendszerben szükséges beavatkozások és rendelkezésre áll a vízbeterelést biztosító fenéksáv vízjogi engedélye is.

ad 6.5

A mentett oldali vízpótlórendszer koncepciójának módosítása elkészült, és a rendelkezésre álló pénzügyi fedezet mértékéig mintegy 6 m³/sec kapacitású főművi része a Szigetköz felső térségében elkészült.

A további szükséges teendőket a 364.317/93 számú előkészítő anyagunk tartalmazza.

ad 6.6

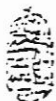
A hullámtér vízpótlása érdekében szükséges tervezési munkák és vizsgálatok még 1992 decemberében megindultak nagyobb részt a KHVM, kisebb részt a KTM finanszírozásában, ill. a Kormány által rendelkezésre bocsájtott külön keretből.

Jelenleg folyik a kísérleti vízpótlás a Mosoni Dunaág vizéből.

ad 6.7

Az intézkedési tervben foglaltak végrehajtásáról az EDUVIZIG rendszeres napi ill. heti jelentésekben számol be, legutoljára összefoglaló jelentés 1993 július 6-án készült.

A fenti értékelés nem tartalmazza az intézkedési terv más tárcákat érintő részleteit.

KÖZTARSASÁGI MEGBIZOTT
GYÖR

597 136/1993.

KÖRNYEZETVÉDELMI ÉS
TERÜLETFEJESZTÉSI MINISZTERIUM

Dr. Gyurkó János Úr
miniszter

Budapest

Tiszelt Miniszter Úr!

Hívtatkozással az M-732-LI/1993. sz. telefaxára, az alábbi tájékoztatót adom a Szigetközre vonatkozóan saját hatáskörömbebe megrett intézkedésekről.

Megbízást adtam a Magyar Tudományos Akadémia Regionális Kutatások Központja Észak-dunántúli Osztályának arra, hogy végezzen kutatómunkát a Szigetköz társadalmi-gazdasági állapotát és annak alakulását befolyásoló tényezők körében. A vizsgálat kiterjed a környezeti válsághelyzet által előidézett gazdasági károk szűnbavételének lehetséges módjaira, azok értéktartományainak kijelölésére, a környezeti válsághelyzet hatásának vizsgálata a település hálózatra, valamint a térszereplőkre. A kutatási megbízást 1993. október 31-ig kell teljesíteni.

A Szigetköz vízközművel történő ellátásához kapcsolódóan a hivatalban 1993. december 31-ig külön megbízott foglalkozik a szigetközi önkormányzatok között e munkával kapcsolatos koordinációval.

Megbízást kívánok adni továbbá ökológusok számára abból a célból, hogy folyamatosan kísérjék figyelemmel a Szigetköz természeti állapotának változásait.

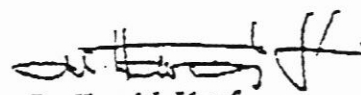
A Középdunántúli Vízügyi Igazgatóság - mint I. fokú vízügyi hatóság - vízügyi létesítési engedélye alapján a Komárom által rendelkezésünkre bocsátott pénzeszközök felhasználásával, elkészült a Szigetköz mentetőkialli és hullámtéri mellékágak vízpótlásának szükségintézkedéseként végrehajtandó munkái.

A munkálatok műszaki átadás-átvétele 1993. április 28-án megkezdődött és mindaddig nem kerül leírásra, amíg nem kerül sor az ágaknak vízzel való feltöltésére. Az e körben elvégzett munkákról 597-138/1993. sz. levelemben az engedélyezési terv megküldésével tájékoztattam Miniszter Úr. Véleményem szerint az utóbbi nem - vagy csak közvetve - tartozik a 69/1992 (XLI/06.) illetve a 17/1993. (IV/01.) ÖGY határozatok alapján teendő intézkedések körébe.

Győr, 1993. július 15.

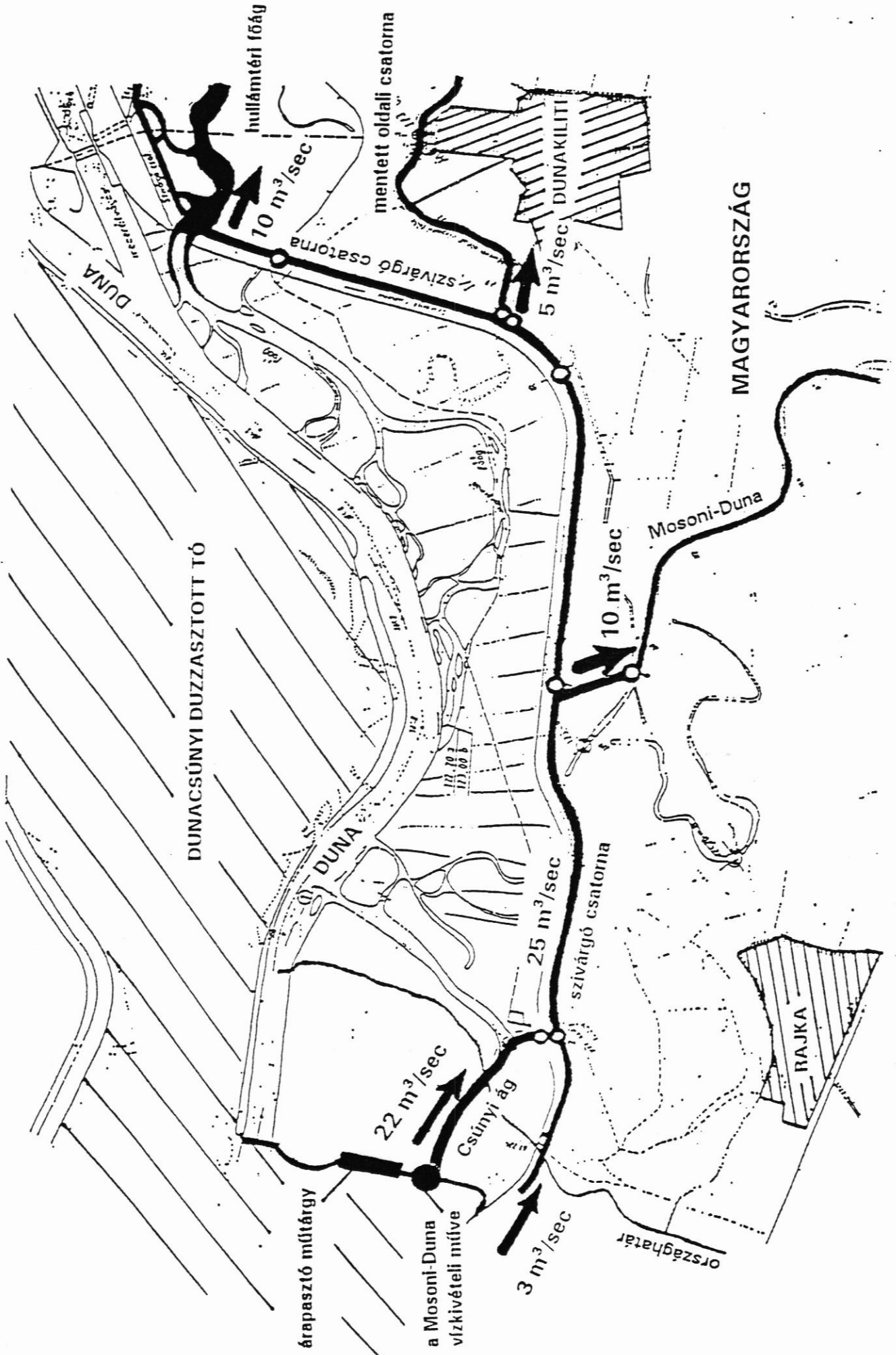
Tisztelettel

Dr. Horváth József
állandó államtitkár

A DUNAKILITI SZIVÁRGÓCSATORNA
VIZÉNEK JELENLEGI MEGOSZTÁSA

SZLOVÁKIA

A DUNAKILITI SZIVÁRGÓCSATORNA VIZÉNEK JELENLEGI MEGOSZTÁSA

SZLOVÁKIA

